

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členov senátu JUDr. Juraja Semana, JUDr. Margity Fridovej, JUDr. Jany Zemaníkovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu **Ing. P.T.**, N.X., K., zastúpeného advokátom JUDr. R.S., M.X., K., proti žalovaným: **1/ Ing. N.L.**, N.X., K., **2/ E., a.s. v konkurze**, K., P.X. a **3/ Ing. Arch. P.V.**, M.V., L.X., všetci zastúpení advokátom Mgr. M.K., M.X., B., **o určenie neplatnosti vol'by a neplatnosti uznesení valného zhromaždenia**, o určenie, že žalovaný 3/ nie je jediným akcionárom žalovaného 2/ a určenie vlastníckeho práva k akciám, vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 18 Cbs 13/02, na dovolanie žalovaného 2/ a žalovaného 3/ proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2007 č. k. 5 Obo 263/05-517, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného 2/ sa **o d m i e t a .**

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2007 č. k. 5 Obo 263/05-517 sa vo vzťahu k žalovanému 3/ **z r u š u j e** a vec sa v zrušenom rozsahu vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 4. mája 2005, č.k. 18 Cbs 13/02-446 čiastočne vyhovel žalobe a určil, že žalobca je vlastníkom 58 akcií v menovitej hodnote 10 000,- Sk, vydaných žalovaným 2/. Ďalej určil, že uznesenia, prijaté na valnom zhromaždení žalovaného 2/, konaného 6. novembra 2002, sú neplatné. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 123 691,- Sk náhrady trov konania a na účet súdu 936,- Sk trov konania štátu. Ďalej žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ 8 473,50 Sk náhrady trov konania a žalovanému 3/ 8 473,50 Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že v konaní bolo preukázané, že k odovzdaniu akcií zo strany žalobcu žalovanému 3/ síce prišlo, ale bolo to za účelom úschovy do sejfu žalovaného 3/, čo potvrdil aj žalovaný 1/. Žalobca nikdy nemal úmysel a vôľu previesť vlastnícke právo k akciám na žalovaného 3/. V danom prípade medzi týmito účastníkmi darovacia zmluva nevznikla, lebo chýbala vôľa žalobcu akcie previesť na žalovaného 3/. Žalobca je preto stále 58% -ným akcionárom žalovaného 2/. Bol ním aj v čase konania valného zhromaždenia 6. novembra 2002. Žalobca mal byť ako akcionár spoločnosti pozvaný na valné zhromaždenie. Tým, že sa žalobca nemohol zúčastniť zasadnutia valného zhromaždenia, nemohol vykonať svoje základné práva akcionára, ako právo hlasovať, právo požadovať informácie a vysvetlenia, alebo podávať návrhy na valnom zhromaždení. Z uvedeného dôvodu vyhovel žalobe v časti o určenie vlastníckeho práva k akciám a určenie neplatnosti uznesenia, prijatého valným zhromaždením 6. novembra 2002.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania žalobca a žalovaní 1/ a 3/. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením z 28. februára 2007, č. k. 5 Obo 263/05-517 odvolania žalobcu a žalovaných 1/ a 3/ odmietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca si uplatnil žalobou nárok na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia a určenie vlastníckeho práva k akciám voči obchodnej spoločnosti E., a.s. v konkurze, teda proti žalovanému 2/. Osobou oprávnenou na podanie odvolania proti vyhovujúcemu výroku bol žalovaný 2/, proti ktorému žaloba smerovala. Žalovaný 2/ odvolanie proti tejto časti rozsudku nepodal. Žalovaní 1/ a 3/ neboli osoby oprávnené na podanie odvolania v uvedenej časti, preto odvolací súd ich odvolania odmietol. Žalobca podal odvolanie proti výroku rozsudku, ktorým mu súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania vo vzťahu k neúspešnému žalovanému 2/. Podľa názoru

odvolacieho súdu žalobca nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania, lebo mu týmto rozhodnutím bolo vyhovené. Žalobca nenamietal výšku priznaných trov konania, z čoho vyplýva, že dôvodom odvolania voči výroku o náhrade trov konania nie je ich nesprávna výška, preto odvolanie žalobcu odmietol.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaný 3/ a žalovaný 2/. Žiadali rozhodnutie súdu prvého stupňa v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný 3/ namieta, že odvolací súd svojím postupom odňal žalovaným 1/ a 3/ možnosť konať pred súdom. Zastáva názor, že ak by aj bol názor prvostupňového súdu a odvolacieho súdu správny v tom, že v jednotlivých veciach boli pasívne legitimované vždy iné osoby, v žiadnom prípade nie je správny názor súdu v tom, že v konaní o určenie, že žalobca je vlastníkom 58 ks akcií menovitej hodnoty 10 000 Sk, vydaných žalovaným 2/, nie je pasívne legitimovaným žalovaný 3/. V prejednávanvej veci o určenie vlastníctva k 58 ks akcií v menovitej hodnote 10 000 Sk, vydaných žalovaným 2/, mal byť pasívne legitimovaným žalovaný 3/, lebo len on popieral vlastnícke právo žalobcu k akciám a jemu vlastnícke právo svedčalo aj podľa výpisu z Obchodného registra, ako aj z výpisu zo zoznamu akcionárov žalovaného 2/, vedeného Centrálnym depozitárom cenných papierov Slovenskej republiky. Aj napriek uvedenému nepovažoval odvolací súd žalovaného 3/ za účastníka konania o určenie vlastníckeho práva k 58 ks akcií a neumožnil mu v rámci tohto konania akýmkoľvek spôsobom brániť svoje vlastnícke právo k predmetným akciám. Odvolací súd tým porušil základné ľudské práva žalovaného 3/, vyplývajúce mu z Ústavy Slovenskej republiky. Na podporu svojho názoru poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 3/03, v ktorom sa konštatuje, že vlastník nemohol stratiť vlastníctvo na základe rozhodnutia, vydaného v konaní, ktorého účastníkom nebol. Dovolateľ ďalej namieta, že odvolací súd vôbec neskúmal, či žalovanému 2/ bol rozsudok riadne doručený, čo je nepochybne predpokladom na podanie odvolania. Tvrdí, že ani iné písomnosti neboli žalovanému 2/ riadne doručené, z čoho vyvodil, že týmto postupom bola žalovanému 2/ odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalej uviedol, že akcie emitované žalovaným 2/ sú individuálne určenými vecami, a preto bolo povinnosťou žalobcu presne špecifikovať, vlastníctva ktorých kusov akcií sa domáha. Žalobca akcie takto nešpecifikoval, prvostupňový

súd mal podľa jeho názoru postupovať v zmysle § 43 O.s.p. a vyzvať žalobcu, aby svoje podanie doplnil.

Žalovaný 2/ namieta, že v napadnutom uznesení odvolací súd konštatuje, že osobou oprávnenou na podanie odvolania proti vyhovujúcemu výroku rozsudku bol žalovaný 2/, ktorý však odvolanie nepodal. Žalovaný 2/ však tvrdí, že do dnešného dňa mu nebol rozsudok riadne doručený. O tom, že na majetok žalovaného 2/ je vyhlásený konkurz, súd prvého stupňa nepochybne vedel, lebo to vyplýva z označenia žalovaného 2/ v záhlaví napadnutého rozsudku. Tvrdí, že súd prvého stupňa sa preto nemal uspokojiť s prevzatím rozsudku splnomocnencom, ale ho mal doručiť osobám oprávneným konať za žalovaného 2/, a to členom predstavenstva, keďže sa tak nestalo, je toho názoru, že rozsudok mu nebol riadne doručený. Týmto postupom mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalej namietal, že aj žalovaným 1/ a 3/ bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Túto procesnú vadu, ktorá má za následok zrušenie rozhodnutia voči žalovaným 1/ a 3/, zdôvodnil totožne ako dovolateľ - žalovaný 3/.

Žalobca sa k dovolaniam nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal, či je ním napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, predovšetkým skúmal, či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti dovolania a dospel k záveru, že napadnutým uznesením odvolací súd nerozhodol o právach žalovaného 2/, lebo tento účastník nepodal proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie. Keďže žalovaný 2/ rozhodnutím odvolacieho súdu nebol dotknutý na svojich právach, neprislúcha mu ani právo na podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Dovolací súd preto podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. dovolanie žalovaného 2/ odmietol.

Pokiaľ ide o dovolanie žalovaného 3/ dovolací súd skúmal, či dovolanie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Jedným z takýchto nedostatkov je i skutočnosť, že postupom súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Odvolací súd napadnutým rozhodnutím odvolanie žalovaného 3/ odmietol s odôvodnením, že nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

V zmysle citovaného ustanovenia právo podať odvolanie prislúcha účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím súdu prvého stupňa spôsobená určitá ujma, ktorá priamo vyplýva z posúdenia práv a povinností účastníkov konania. Pritom je podstatné porovnať výsledok sporu s nárokom uplatneným žalobcom v žalobe.

V konkrétnom prípade súd prvého stupňa rozhodoval o vlastníctve 58 akcií emitenta E., a.s. v konkurze, v menovitej hodnote 10 000,- Sk a určil, že vlastníkom je žalobca, lebo darovacia zmluva medzi žalobcom a žalovaným 3/ nevznikla a tým vlastnícke právo k predmetným akciám nebolo na žalovaného 3/ prevedené. Žalovaný 3/ rozhodnutím súdu prvého stupňa bol nepochybne osobou dotknutou na právach a tým aj osobou oprávnenou na podanie odvolania. Odvolací súd žalovanému 3/ odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., keď jeho odvolanie odmietol, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa § 243b ods. 1, 2 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu vo vzťahu k žalovanému 3/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2008

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu